

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) w dniu 14 lipca 2014 r. – Quenon K. SPRL przeciwko Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA

(Sprawa C-338/14)

(2014/C 339/08)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Quenon K. SPRL

Strona pozwana: Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 17 dyrektywy 86/653 w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek⁽¹⁾ należy dokonywać w taki sposób, że zezwala on ustawodawcy krajowemu na ustanowienie regulacji, zgodnie z którą po rozwiązaniu umowy agencyjnej przedstawiciel handlowy ma prawo do świadczenia wyrównawczego z tytułu pozyskania klienteli, którego kwota nie może przekroczyć kwoty rocznego wynagrodzenia, a także czy w przypadku, gdy kwota tego świadczenia nie pokrywa całości rzeczywiście poniesionej szkody, przedstawiciel handlowy ma prawo do odszkodowania w wysokości różnicy pomiędzy kwotą rzeczywiście poniesionej szkody a kwotą wskazanej kompensaty?
- 2) W szczególności, czy wykładni art. 17 [ust.] 2 [lit.] c) przedmiotowej dyrektywy należy dokonać w taki sposób, że warunkuje on przyznanie odszkodowania uzupełniającego do świadczenia wyrównawczego z tytułu pozyskania klienteli zaistnieniem uchybień zobowiązaniom umownym lub zaistnieniem zachowania noszącego znamiona nadużycia po stronie zleceniodawcy, które pozostawałoby w związku przyczynowym z dochodzonym odszkodowaniem, a także zaistnieniem szkody odrębnej od szkody pokrytej przez zryczałtowane świadczenie wyrównawcze z tytułu pozyskania klienteli?
- 3) Czy w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na ostatnie pytanie uchybienie zobowiązaniom umownym powinno być inne niż jednostronne rozwiązanie umowy agencyjnej, takie jak na przykład: zastosowanie niewłaściwego okresu wypowiedzenia, przyznanie niewystarczającego odszkodowania z tytułu naruszenia okresu wypowiedzenia i niewystarczającego świadczenia wyrównawczego z tytułu pozyskania klienteli, zaistnienie istotnych powodów po stronie zleceniodawcy, nadużycie prawa do rozwiązania umowy lub wszelkie inne uchybienia, w szczególności praktykom handlowym?"

⁽¹⁾ JO L 382, s. 17

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 14 lipca 2014 r. – R.L. Trijber, prowadzący działalność pod firmą Amstelboats przeciwko College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam

(Sprawa C-340/14)

(2014/C 339/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: R.L. Trijber, prowadzący działalność pod firmą Amstelboats

Druga strona postępowania: College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przewóz pasażerów otwartą szalupą po wodach śródlądowych Amsterdamu, w szczególności w celu oferowania rejsów statkiem w zamian za opłatę lub w celu wynajmu statku do organizacji imprez okolicznościowych, jak ma to miejsce w niniejszym przypadku, stanowi usługę, do której mają zastosowanie przepisy dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36), z uwzględnieniem wyjątku przewidzianego w art. 2 ust. 2 lit. d) tej dyrektywy?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy rozdział III dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36) ma zastosowanie do czysto krajowych sytuacji oraz czy przy ocenie kwestii, czy rozdział ten znajduje zastosowanie, stosuje się orzecznictwo Trybunału dotyczące postanowień traktatu w zakresie swobody przedsiębiorczości i swobodnego przepływu usług w czysto krajowych sytuacjach?
- 3) Jeżeli odpowiedź na pytanie drugie brzmi w ten sposób, że orzecznictwo Trybunału dotyczące postanowień traktatu w zakresie swobody przedsiębiorczości i swobodnego przepływu usług w czysto krajowej sytuacji stosuje się przy ocenie kwestii, czy rozdział III dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36) ma zastosowanie, to:
  - a) czy sądy krajowe muszą stosować przepisy rozdziału III dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36) w przypadku takim jak niniejszy, w którym usługodawca nie prowadzi przedsiębiorstwa w sposób transgraniczny ani nie świadczy usług transgranicznych, a mimo to powołuje się na te przepisy?
  - b) czy dla odpowiedzi na powyższe pytanie istotne jest, że przewidywalnie usługi będą przede wszystkim świadczone na rzecz mieszkańców Niderlandów?
  - c) czy w celu udzielenia odpowiedzi na powyższe pytanie trzeba ustalić, czy przedsiębiorstwa mające siedzibę w innych państwach członkowskich były lub będą rzeczywiście zainteresowane świadczeniem takich samych lub podobnych usług?
- 4) Czy z art. 11 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36) wynika, że w przypadku gdy liczba zezwoleń jest ograniczona z powodu nadrzędnych względów interesu publicznego, należy również ograniczyć okres ważności zezwoleń także w świetle celu tej dyrektywy polegającego na zapewnieniu wolnego dostępu do rynku usług, czy też należy to do uznania właściwego organu państwa członkowskiego?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 14 lipca 2014 r. – J. Harmsen przeciwko Burgemeester van Amsterdam**

(Sprawa C-341/14)

(2014/C 339/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: J. Harmsen

Druga strona postępowania: Burgemeester van Amsterdam

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozdział III dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36) ma zastosowanie do czysto krajowych sytuacji oraz czy przy ocenie kwestii, czy rozdział ten znajduje zastosowanie, stosuje się orzecznictwo Trybunału dotyczące postanowień traktatu w zakresie swobody przedsiębiorczości i swobodnego przepływu usług w czysto krajowych sytuacjach?